

---

*Comisia pentru afaceri juridice
Președintele*

3.4.2019

Domnului Pavel Svoboda
Președinte
Comisia pentru afaceri juridice
BRUXELLES

Subiect: Aviz referitor la temeiul juridic al propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (COM(2016)0799 – 2016/0400(COD))

Domnule Președinte,

În urma acordului provizoriu încheiat la 12 februarie 2019 în cadrul negocierilor interinstituționale privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control [2016/0400(COD); „propunerea”], care include acordul privind modificarea temeiului juridic ce rezultă din divizarea convenită a propunerii, coordonatorii Comisiei pentru afaceri juridice au decis, la 18 februarie 2019, să emită un aviz, în conformitate cu articolul 39 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, privind caracterul adecvat al temeiului juridic al celor două părți ale propunerii ce rezultă din divizare. Acordul provizoriu a fost aprobat de Coreper la 27 februarie 2019 și de Comisia pentru afaceri juridice la 4 martie 2019. Împărțirea a fost ulterior aprobată de Conferința președinților la 7 martie 2019.

I - Context

Articolul 5a din Decizia 1999/468/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE a Consiliului („Decizia privind comitologia”) a instituit așa-numita procedură de reglementare cu control. În 2008 și 2009, au fost adoptate o serie de instrumente pentru această procedură

de reglementare cu control („alinie la PRC”)¹. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și având în vedere noul cadru juridic instituit prin articolele 290 și 291 din TFUE, a fost necesară revizuirea Deciziei privind comitologia. Cu toate acestea, Regulamentul nr. 182/2011 („Regulamentul privind comitologia”), adoptat în acest scop în temeiul articolului 291 alineatul (3) din TFUE, a lăsat în mod intenționat articolul 5a din Decizia privind comitologia care a instituit PRC în afara domeniului său de aplicare. Prin urmare, articolul 5a a trebuit să fie menținut provizoriu în scopurile actelor juridice existente care fac trimitere la acel articol. Pe de altă parte, acquis-ul în cauză trebuie aliniat, astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona, pentru a asigura securitatea juridică. În acest scop, în 2013, Comisia a propus finalizarea alinierii cu trei propuneri ample (așa-numitele „propuneri Omnibus”), pe care Parlamentul le-a adoptat în primă lectură în februarie 2014, pe baza rapoartelor Comisiei pentru afaceri juridice. Cu toate acestea, propunerile au fost retrase de Comisie, întrucât Consiliul nu a putut găsi o soluție.

După intrarea în vigoare a noului Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare (IIA BLM) din 13 aprilie 2016, Comisia a prezentat două propuneri noi de aliniere în decembrie 2016, una privind dosarele legislative în domeniul justiției² și alta privind celelalte domenii politice (propunerea, care vizează 168 de acte juridice).

În expunerea de motive a propunerii, în secțiunea referitoare la alegerea temeiului juridic, Comisia a precizat că „[p]rezenta propunere se bazează pe temeiurile juridice ale tuturor actelor de bază modificate”. Aceasta înseamnă că dispozițiile tratatului, care constituie temeiurile juridice ale propunerii Comisiei, corespund tuturor dispozițiilor tratatului incluse în temeiurile juridice corespunzătoare celor 168 de acte juridice. Prin urmare, temeiul juridic al propunerii prezentate de Comisie a fost articolul 33, articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 64 alineatul (2), articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (a), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207, articolul (214) alineatul (3) și articolul 338 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). De asemenea, în expunerea de motive, Comisia a precizat în mod explicit că „[p]rezenta inițiativă se referă exclusiv la procedurile care trebuie aplicate la nivelul Uniunii pentru adoptarea actelor pe baza competențelor conferite”.

Abordarea Comisiei privind temeiul juridic a urmărit abordarea adoptată cu ocazia alinierii la PRC și în cadrul propunerilor Omnibus din 2013.

---

¹ Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a anumitor acte care fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control – Partea întâi, JO L 311, 21.11.2008, p. 1, Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului, a unor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control – Partea a doua, JO L 87, 31.3.2009, p. 109, Regulamentul (CE) nr. 1103/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a anumitor acte care fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control – Partea a treia, JO L 304, 14.11.2008, p. 80.

² Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (2016/0399(COD)).

La 12 februarie 2019, negociatorii celor trei instituții au convenit, în cadrul trilogului, să împartă propunerea Omnibus și au încheiat negocierile cu privire la 64 de acte juridice vizate de aceasta. De asemenea, aceștia au fost de acord ca negocierile privind cele 104 acte juridice rămase să continue în următorul mandat.

În urma acestei divizări, s-a convenit că dispozițiile tratatului, care constituie temeiurile juridice ale primei părți convenite a propunerii, ar corespunde dispozițiilor tratatului incluse în temeiurile juridice corespunzătoare celor 64 de acte juridice vizate de această parte și, prin urmare, dispozițiile tratatului care constituie temeiurile juridice ale celeilalte părți a propunerii, care nu a fost convenită, ar corespunde dispozițiilor tratatului incluse în temeiurile juridice ale celor 104 acte juridice vizate de această parte.

Pentru partea propunerii Comisiei care a fost convenită în cadrul negocierilor interinstituționale la 12 februarie 2019, temeiurile juridice referitoare la 64 de acte juridice sunt articolul 33, articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207 alineatul (2), articolul 214 alineatul (3) și articolul 338 alineatul (1) din TFUE. În comparație cu propunerea inițială a Comisiei, articolul 64 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (4) litera (a) din TFUE nu au fost incluse, deoarece constituie temeiul juridic al actelor legislative care nu sunt incluse în această primă parte.

Partea propunerii Comisiei care nu a fost convenită și care vizează cele 104 acte juridice rămase s-ar baza pe dispozițiile tratatului care corespund temeiurilor lor juridice respective, și anume articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (a), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 192 alineatul (1) și articolul 338 alineatul (1) din TFUE. Trebuie menționat faptul că articolul 64 alineatul (2) din TFUE nu corespunde niciunui act dintre cele 104 acte juridice rămase, iar includerea sa inițială în cadrul propunerii a fost eronată.

II – Articolele relevante din tratat

Articolele de mai jos reprezintă temeiurile juridice ale primei părți a propunerii Comisiei convenite de colegiitori și care vizează 64 de acte juridice.

Articolul 33 din TFUE, care se regăsește în capitolul privind cooperarea vamală, prevede:

Articolul 33

(ex-articolul 135 TCE)

„În cadrul domeniului de aplicare a tratatelor, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri în vederea consolidării cooperării vamale între statele membre și între acestea și Comisie.”

Articolul 43 alineatul (2) din TFUE, care se regăsește la titlul III referitor la agricultură și pescuit, prevede:

Articolul 43 alineatul (2)

(ex-articolul 37 TCE)

„[...] (2) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social, stabilesc organizarea comună a piețelor agricole prevăzută la articolul 40 alineatul (1), precum și celelalte dispoziții necesare pentru îndeplinirea obiectivelor politicii comune în domeniul agriculturii și pescuitului.[...]”

Articolul 53 alineatul (1) din TFUE, care se regăsește în capitolul privind dreptul de stabilire, la titlul referitor la libera circulație a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor, prevede:

Articolul 53 alineatul (1)

(ex-articolul 47 TCE)

„(1) În vederea facilitării accesului la activitățile independente și a exercitării acestora, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă directivele privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, precum și privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la accesul la activitățile independente și la exercitarea acestora.[...]”

Articolul 62 din TFUE, care se regăsește în capitolul privind serviciile, la titlul referitor la libera circulație a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor, prevede:

Articolul 62

(ex-articolul 55 TCE)

„Dispozițiile articolelor 51 - 54 se aplică domeniului reglementat de prezentul capitol.”

Articolul 91 din TFUE, care se regăsește la titlul referitor la transporturi, prevede:

Articolul 91

(ex-articolul 71 TCE)

„(1) În vederea punerii în aplicare a articolului 90 și ținând seama de aspectele speciale privind transporturile, Parlamentul European și Consiliul hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor, stabilesc:

- (a) norme comune aplicabile transportului internațional, efectuate dinspre sau către teritoriul unui stat membru ori prin traversarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;
- (b) condițiile de admitere a transportatorilor nerezidenți pentru a efectua transporturi naționale într-un stat membru;
- (c) măsurile care permit îmbunătățirea siguranței transporturilor;
- (d) orice altă dispoziție utilă.

2. În cazul în care se adoptă măsurile prevăzute la alineatul (1), trebuie avute în vedere cazurile în care aplicarea lor ar putea afecta grav nivelul de trai și de ocupare a forței de muncă în anumite regiuni, precum și exploatarea echipamentelor de transport.”

Articolul 100 alineatul (2) din TFUE, care se poate fi regăsit la titlul referitor la transporturi, prevede:

Articolul 100 alineatul (2)

(ex-articolul 80 TCE)

„[...] (2) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot stabili dispozițiile corespunzătoare în domeniul transporturilor maritime și aeriene. Parlamentul European și Consiliul hotărăsc după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor.”

Articolul 114 din TFUE, care se regăsește în capitolul privind apropierea actelor cu putere de lege, prevede:

Articolul 114

(ex-articolul 95 din TCE)

- „(1) Cu excepția cazului în care tratatele dispun altfel, dispozițiile următoare se aplică în vederea realizării obiectivelor enunțate la articolul 26. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social, adoptă măsurile privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică dispozițiilor fiscale, celor privind libera circulație a persoanelor și celor privind drepturile și interesele lucrătorilor salariați.
- (3) În formularea propunerilor prevăzute la alineatul (1) în domeniul sănătății, securității, protecției mediului și protecției consumatorilor, Comisia pornește de la premisa asigurării unui nivel ridicat de protecție, ținând seama în special de orice evoluție nouă, întemeiată pe fapte științifice. În cadrul atribuțiilor ce le revin, Parlamentul European și Consiliul depun eforturi, de asemenea, pentru realizarea acestui obiectiv.
- (4) În cazul în care, după adoptarea unei măsuri de armonizare de către Parlamentul European și Consiliu, de către Consiliu sau Comisie, un stat membru consideră necesară menținerea dispozițiilor de drept intern justificate de cerințele importante prevăzute la articolul 36 sau referitoare la protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru, acesta adresează Comisiei o notificare, indicând motivele menținerii acestor dispoziții.
- (5) De asemenea, fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care, după adoptarea unei măsuri de armonizare de către Parlamentul European și Consiliu, de către Consiliu sau Comisie, un stat membru consideră necesară introducerea unor dispoziții de drept intern întemeiate pe dovezi științifice noi referitoare la protecția mediului ambiant ori a mediului de lucru, din cauza unei probleme specifice statului membru respectiv, apărute după adoptarea măsurii de armonizare, acesta adresează Comisiei o notificare privind măsurile avute în vedere și motivele adoptării acestora.
- (6) În termen de șase luni de la notificările prevăzute la alineatele (4) și (5), Comisia aprobă sau respinge dispozițiile respective de drept intern, după ce a verificat dacă acestea constituie sau nu un mijloc de discriminare arbitrară sau o restricție disimulată în comerțul dintre statele membre și dacă acestea constituie sau nu un obstacol în funcționarea pieței interne. În absența unei decizii a Comisiei adoptate în acest termen, dispozițiile de drept intern prevăzute la alineatele (4) și (5) se consideră aprobate. În cazul în care complexitatea problemei justifică acest lucru și dacă nu există nici un pericol pentru sănătatea umană, Comisia poate notifica statului membru în cauză că termenul prevăzut de prezentul alineat poate fi prorogat cu un nou termen de până la șase luni.
- (7) În cazul în care, în temeiul alineatului (6), un stat membru este autorizat să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care derogă de la o măsură de armonizare, Comisia examinează de îndată dacă este oportun să propună o adaptare a acestei măsuri.
- (8) În cazul în care un stat membru invocă o problemă deosebită de sănătate publică într-un domeniu care a făcut în prealabil obiectul măsurilor de armonizare, acesta informează

Comisia, care analizează de îndată dacă este necesar să propună Consiliului măsuri adecvate.
(9) Prin derogare de la procedura prevăzută la articolele 258 și 259, Comisia și orice stat membru pot sesiza direct Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cazul în care consideră că un alt stat membru exercită abuziv competențele prevăzute de prezentul articol.

(10) Măsurile de armonizare prevăzute anterior includ, atunci când este cazul, o clauză de salvagardare care autorizează statele membre să adopte, din unul sau mai multe dintre motivele fără caracter economic prevăzute la articolul 36, măsuri provizorii care fac obiectul unei proceduri de control a Uniunii.”

Articolul 153 alineatul (2) litera (b), care se regăsește la titlul privind politica socială, prevede [clarificări adăugate]:

Articolul 153 alineatul (2) litera (b)

(ex-articolul 137 din TCE)

„[...] (2) În acest scop, [*și anume îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 151, prin sprijinul acordat de UE și prin completarea de către aceasta a activităților statelor membre în domeniile enumerate la alineatul (1)*] Parlamentul European și Consiliul:

(a) „[...]”

(b) pot adopta în domeniile menționate la alineatul (1) literele (a)-(i), prin intermediul directivelor, recomandări minime aplicabile treptat, ținând seama de condițiile și de reglementările tehnice existente în fiecare dintre statele membre. Aceste directive evită impunerea constrângerilor administrative, financiare și juridice susceptibile să frâneze crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.[...]”

Articolul 168 alineatul (4) litera (b), care se regăsește la titlul privind sănătatea publică, prevede:

Articolul 168 alineatul (4) litera (b)

(ex-articolul 152 din TCE)

„[...] (4) Prin derogare de la articolul 2 alineatul (5) și de la articolul 6 litera (a) și în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (k), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor, contribuie la realizarea obiectivelor menționate de prezentul articol prin adoptarea, pentru a face față obiectivelor comune în materie de securitate:

(a) „[...]”

(b) de măsuri în domeniile veterinar și fitosanitar, având în mod direct ca obiectiv protecția sănătății publice; „[...]”

Articolul 172, care se regăsește la titlul privind instituirea și dezvoltarea de rețele transeuropene, prevede:

Articolul 172

(ex-articolul 156 TCE)

„Orientările și celelalte măsuri menționate la articolul 171 alineatul (1) se adoptă de către Parlamentul European și Consiliu, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor.

Orientările și proiectele de interes comun care privesc teritoriul unui stat membru necesită

aprobarea statului membru în cauză.”

Articolul 192 alineatul (1) din TFUE, care se regăsește la titlul XX privind mediul, prevede:

Articolul 192

(ex-articolul 175 TCE)

„(1) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor, decid cu privire la acțiunile pe care Uniunea urmează să le întreprindă în vederea realizării obiectivelor menționate la articolul 191. „[...]”

Articolul 207, care se regăsește la titlul privind politica comercială comună, prevede:

Articolul 207

(ex-articolul 133 TCE)

„(1) Politica comercială comună se întemeiază pe principii uniforme, în special în ceea ce privește modificările tarifare, încheierea de acorduri tarifare și comerciale privind schimburile de mărfuri și servicii și aspectele comerciale ale proprietății intelectuale, investițiile străine directe, uniformizarea măsurilor de liberalizare, politica exporturilor, precum și măsurile de protecție comercială, printre care și cele care se adoptă în caz de dumping și de subvenții. Politica comercială comună se desfășoară în cadrul principiilor și al obiectivelor acțiunii externe a Uniunii.

(2) Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsurile care definesc cadrul în care este pusă în aplicare politica comercială comună.

(3) În cazul în care trebuie negociate și încheiate acorduri cu una sau mai multe țări terțe ori organizații internaționale, se aplică articolul 218, sub rezerva dispozițiilor speciale ale prezentului articol.

Comisia prezintă recomandări Consiliului, care o autorizează să deschidă negocierile necesare. Consiliului și Comisiei le revine răspunderea să asigure compatibilitatea acordurilor negociate cu politicile și normele interne ale Uniunii.

Aceste negocieri sunt desfășurate de Comisie, în consultare cu un comitet special desemnat de Consiliu pentru a o asista în această misiune și cu respectarea directivelor pe care Consiliul i le-ar putea adresa. Comisia raportează periodic comitetului special și Parlamentului European cu privire la stadiul negocierilor.

(4) Pentru negocierea și încheierea acordurilor prevăzute la alineatul (3), Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Pentru negocierea și încheierea unui acord în domeniul comerțului cu servicii și al aspectelor comerciale ale proprietății intelectuale, precum și în cel al investițiilor străine directe, Consiliul hotărăște în unanimitate în cazul în care acest acord cuprinde dispoziții pentru care este necesară unanimitatea pentru adoptarea de norme interne.

Consiliul hotărăște, de asemenea în unanimitate, negocierea și încheierea de acorduri:

(a) în domeniul comerțului cu servicii culturale și audiovizuale, în cazul în care aceste acorduri riscă să aducă atingere diversității culturale și lingvistice a Uniunii;

(b) în domeniul comerțului cu servicii sociale, de educație și de sănătate, în situația în care aceste acorduri pot să perturbe în mod grav organizarea acestor servicii la nivel național și să aducă atingere răspunderii statelor membre pentru prestarea acestor servicii.

(5) Negocierea și încheierea de acorduri internaționale în domeniul transporturilor sunt reglementate în partea a treia titlul VI și la articolul 218.

(6) Exercițarea competențelor atribuite prin prezentul articol în domeniul politicii comerciale comune nu aduce atingere delimitării competențelor între Uniune și statele membre și nu implică armonizarea dispozițiilor actelor cu putere de lege și ale normelor administrative ale statelor membre în măsura în care tratatele exclud o astfel de armonizare.”

Articolul 214 alineatul (3), care se regăsește în capitolul privind ajutorul umanitar, prevede:

Articolul 214 alineatul (3)

„[...] (3) Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc măsurile de definire a cadrului în care sunt puse în aplicare acțiunile de ajutor umanitar ale Uniunii.[...]”

Articolul 338 alineatul (1), care se regăsește în partea a șaptea din TFUE referitoare la dispozițiile generale și finale, prevede:

Articolul 338

(ex-articolul 285 TCE)

„(1) Fără a aduce atingere articolului 5 din Protocolul privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri în vederea elaborării de statistici, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea activităților Uniunii.[...]”

III - Jurisprudența privind temeiul juridic

În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, „alegerea temeiului juridic al unui act comunitar trebuie fondată pe elemente obiective care pot fi supuse controlului jurisdicțional, printre care figurează în special scopul și conținutul actului”³. Prin urmare, alegerea unui temei juridic incorect poate justifica anularea actului în cauză.

Atunci când este vorba de temeuri juridice multiple, trebuie să se stabilească dacă propunerea fie:

1. urmărește un scop multiplu sau are componente multiple, iar oricare dintre acestea poate fi identificată ca fiind principală sau predominantă, în timp ce celelalte sunt doar conexe; fie
2. urmărește simultan mai multe obiective sau are mai multe componente ce sunt legate în mod indisolubil, fără ca vreuna să fie accesorie și indirectă în raport cu cealaltă.

În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, în primul caz, actul trebuie să se bazeze pe un temei juridic unic, și anume cel impus de scopul principal sau predominant sau de componenta principală sau predominantă, iar în al doilea caz, actul poate fi fondat pe diversele temeuri juridice corespunzătoare⁴.

În principiu, alegerea temeiului juridic nu ar trebui să depindă de alegerea făcută pentru acte

---

³ Cauza C-45/86, Comisia/Consiliul (Preferințele tarifare generalizate) [1987] ECR 1439, punctul 5; Cauza C-440/05, Comisia/Consiliul [2007] ECR I-9097; Cauza C-411/06, Comisia/Parlamentul și Consiliul [2009] ECR I-7585.

⁴ A se vedea cauza C-411/06 citată mai sus, punctele 46-47.

legislative anterioare, însă, conform unei jurisprudențe constante, temeiul juridic pentru o măsură trebuie stabilit luând în considerare scopul și conținutul său, și nu temeiul juridic folosit pentru alte măsuri ale UE care ar putea prezenta caracteristici similare, în anumite cazuri. Cu toate acestea, atunci când un act legislativ este conceput doar ca supliment sau corecție a unui alt act legislativ, fără a modifica obiectivul inițial al acestuia, legislatorul UE are pe deplin dreptul de a baza al doilea act pe temeiul juridic al primului⁵.

IV. Obiectivul și conținutul propunerii

Tratatul de la Lisabona a introdus acte delegate și acte de punere în aplicare, inclusiv o distincție explicită între ele (articolele 290 și 291 din TFUE). Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, mai multe acte din perioada pre-Lisabona, care conțin o trimitere la procedura de reglementare cu control (PRC), necesită în continuare adaptări la articolele 290 și 291 din TFUE.

Propunerea vizează, după cum s-a menționat anterior, actele juridice incluse în cele trei propuneri de aliniere legislativă adoptate de Comisie în 2013 și un act care nu a fost vizat de propunerea din 2013, dar care necesită aliniere și care a fost adăugat la această propunere. Propunerea nu a inclus acte cu privire la care, între timp, s-au făcut propuneri legislative individuale.

Abordarea legislativă aleasă în cadrul propunerii este de a modifica fiecare act juridic în cauză.

În mod specific, dispoziția care conține împuternicirea materială pentru PRC este reformulată, urmând redactarea convenită în clauzele standard pentru articolele de delegare de competențe. Un articol standard privind exercitarea delegării este introdus în fiecare act și se elimină trimerile la PRC. În unele cazuri, colegiitorii au decis că nu este necesar să se acorde nicio împuternicire și s-au limitat la eliminarea PRC.

În conformitate cu expunerea de motive a propunerii, aceasta „se referă exclusiv la procedurile care trebuie aplicate la nivelul Uniunii pentru adoptarea actelor pe baza competențelor conferite”.

Adaptările și modificările care trebuie aduse pe baza propunerii se referă numai la proceduri la nivelul Uniunii și, prin urmare, sunt independente de orice măsură de primire în legislația națională. În consecință, în cazul directivelor, statele membre nu trebuie să le transpună.

V - Stabilirea temeiului juridic adecvat

În principiu, faptul că propunerea se bazează pe temeiurile juridice ale tuturor actelor juridice modificate nu este problematic din punct de vedere juridic.

Cu toate acestea, astfel cum a subliniat în mod corect Serviciul juridic, este adevărat că unele dintre actele juridice în cauză sunt directive, iar prezenta propunere a Comisiei se referă la

---

⁵ A se vedea hotărârea din 21 iunie 2018, Polonia/Parlamentul și Consiliul, C-5/16, EU:C:2018:483, p. 49, p. 69 și jurisprudența citată.

adoptarea unui regulament. În special, articolul 53 alineatul (1) și articolul 153 alineatul (2) litera (b) din TFUE, care constituie două dintre temeiurile juridice ale părții convenite a propunerii, permit Parlamentului și Consiliului să adopte directive și nu regulamente.

După cum reiese din alegerea inițială a Comisiei privind temeiurile juridice, precum și din obiectivul și conținutul propunerii menționate anterior, propunerea nu vizează modificarea actelor juridice în sensul obișnuit al termenului. Dimpotrivă, obiectivul său este alinierea legislației referitoare la procedura de reglementare cu control la cadrul juridic introdus de Tratatul de la Lisabona. Aceasta nu presupune nicio transpunere de către statele membre.

De asemenea, ar trebui remarcat că abordarea Comisiei privind temeiul juridic al propunerii a urmărit abordarea adoptată cu ocazia alinierii la PRC și în cadrul propunerilor Omnibus din 2013.

Prin urmare, ținând seama de cele menționate anterior, este acceptabil ca, în temeiul prezentului regulament, mai multe directive să fie modificate în limitele stabilite mai sus.

VI - Concluzie și recomandare

Având în vedere analiza de mai sus, articolul 33, articolul 43 alineatul 2, articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 172, articolul 192 alineatul (1), articolul 207 alineatul (2), articolul 214 alineatul (3) și articolul 338 alineatul (1) din TFUE constituie temeiul juridic adecvat pentru acordul provizoriu încheiat.

În același timp, articolul 43 alineatul (2), articolul 53 alineatul (1), articolul 62, articolul 91, articolul 100 alineatul (2), articolul 114, articolul 153 alineatul (2) litera (b), articolul 168 alineatul (4) litera (a), articolul 168 alineatul (4) litera (b), articolul 192 alineatul (1) și articolul 338 alineatul (1) din TFEU constituie temeiul juridic adecvat pentru partea a doua a propunerii, care urmează să fie adoptată de Parlament ca poziție a acestuia în primă lectură.

Prin urmare, în cadrul reuniunii sale din 1 aprilie 2019, Comisia pentru afaceri juridice a hotărât, în unanimitate⁶, cu 14 voturi pentru, să recomande ca, în urma divizării propunerii, articolele menționate anterior să fie considerate temei juridic pentru acordul provizoriu, astfel cum s-a propus în textul convenit de Coreper la 27 februarie 2019 și astfel cum a aprobat Comisia pentru afaceri juridice la 4 martie, și pentru poziția Parlamentului în primă lectură în ceea ce privește cele 104 acte rămase din partea a doua a propunerii.

Cu deosebită considerație,

---

⁶ La votul final au fost prezenți: Pavel Svoboda (președinte), Jean-Marie Cavada (vicepreședinte), Mady Delvaux (vicepreședintă), Max Andersson, Marie-Christine Boutonnet, Pascal Durand, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Julia Reda, Evelyn Regner, Virginie Rozière, József Szájer, Julie Ward, Tadeusz Zwiefka, Mylène Troszczynski [pentru Gilles Lebreton în conformitate cu articolul 200 alineatul (2) din Regulamentul de procedură].

Pavel Svoboda